

Strănută păpădia

Mihai Manolescu

S-a pornit un vânt de vară
Prin poiene a sufla,
Să șoptească-n prag de seară
Florilor câte ceva.

Volburei i-a spus să-i cânte
Din rochița-i clopoțel
Și urechea să i-o-ncânte
Cu romante fel de fel.

Margareta a cuprins-o
Binișor, de sub petale,
Și șăgalnic a destins-o,
Fluturându-i părul moale.

Însă mare-i fu mirarea
Când, ajuns la păpădie,
Strănută din toată floarea,
Răspândind umbrele-o mie,

Ce s-au ridicat în aer
Într-un preafrumos balet
Și spre norii ca un caier
Au dus dansul lor discret...